

NR9 - Reforma statului și reforma fiscală

Șansa economică a României, după 20 de ani de tranziție și capitalism clientelar, stă în valorile capitalismului autentic și ale economiei de piață: proprietatea privată, piața liberă, competiția reală și corectă, libertatea economică. Aceste valori stau la temelia prosperității.

Tranziția de 20 de ani de la statul totalitar la statul de drept nu a reușit să refacă din temelii relația dintre stat și cetățean, în sensul unui stat puternic și drept, aflat permanent în slujba cetățenilor-contribuabili care îl întrețin.

În România, statul are un prea mare control în societate în raport cu viața economică, de pildă, sau un mult prea slab control în raport cu infracționalitatea, cu corupția generalizată, cu risipirea banului public sau cu fraudele economico-financiare de tot felul. Orice reformă trebuie să înceapă cu reforma statului. Statul este cel mai prost administrator din economie, și nu neapărat pentru că angajații săi sunt incompetenți, ci pentru că stimulentele oricărei birocrății de stat sunt orientate nu în direcția satisfacerii nevoilor publice, ci ale șefilor ierarhici. Statul nu trebuie să se implice în calitate de jucător în activitatea economică. Rolul său trebuie să fie doar cel de arbitru al relațiilor dintre agenții economici, de a facilita manifestarea liberei concurențe pe piață și să împiedice și să sancționeze acțiunile neconforme cu interesul public și instituțiile economiei de piață.

Prioritatea fundamentală a momentului este ieșirea din criza economică și stoparea declinului economic. În paralel cu conturarea unei noi direcții pentru România și cu evoluțiile impuse de o amplă reformă a statului și a clasei politice, este nevoie de un eficient și rapid plan de ieșire din criză.

În ce privește nevoia de schimbare fundamentală a filosofiei fiscale și cu necesitatea transformării statului birocratic, clientelar și ineficient într-un stat suplu, eficient și drept găsiți o prezentare mai detaliată în articolul din paginile următoare.